

at sætte Seil og Klare Vandet fra sig Denne Omstændighed i Forbindelse med, at der var heist Nødslag ombord, synes at antyde, at Skibets Befalingsmand paa Grund af andre Forhold har været nødt til at landsætte Skibet. Sættes nu denne Formodning i Forbindelse med Avisberetninger, der gaa ud paa, at der blandt de ilandbrevne Bragstumper ikke var et eneste Stykke sundt og godt Træ, at Spasurancelstaberne i de sidste 4 Aar ikke have villet tegne Assurance paa det nævnte Skib, at Mandfabet har vægret sig ved at seile fra Grimsby med Skibet, at der blev forhyret tre Mand ekstra til Hjælp ved Pumpningen, samt at der i de sidste fem Dage før Strandingen uafbrudt har været arbeidet ved Pumperne ombord i Skibet, saa kan det ikke benegtes, at Sandsynligheden for, at dette Skib ikke har været i sødygtig Stand, voger. Da der jo imidlertid er en vis Afstand imellem Sandsynlighed og Visshed, turde det dog maasse paa den anden Side være noget tvivlsomt, om der efter de foreliggende Data er fuld Berettigelse til allerede nu at sælbe en afgjørende Dom over Skibets korresponderende Rheder, saa meget mere som det jo ogsaa af Avisberetningerne fremgaar, at Fragtfortjeningen var asfureret hos et kjøbenhavns Assuranceelskab og Ladningen hos det kongelige ottroierede Spasurancelstabs, at Skibet, forinden det forlod Grimsby, var blevet besigtiget af to sagkyndige Mænd, at Rhederiet bestod af flere, deriblandt ogsaa Skibets Fører med en Fjerdedel, at den korresponderende Rheder ikke siden den 4de November havde modtaget nogen som helst Underretning fra Grimsby, hverken fra Skibets Fører eller fra den danske Konsul, saa at han som Følge deraf ikke havde kunnet være vidende om en mulig større Laksage paa Skibet umiddelbart før dets Afseiling eller om Mandfabet's Klage over Skibets Bestaffenhed, og endelig at Skibets Konstruktion eller Form muligvis ogsaa kan have været en medvirkende Aarsag til, at det sønderlodes saa hurtig. Det maa derfor baade i Retfærdighedens Navn og i alle Parters Interesse anses for heldigt, at der med Hensyn til dette Strandingstilfælde bliver foretaget en nyere Undersøgelse af alle Forholdene ved og Aarsagerne til den store Ulykke end den, der fremkommer gennem de sædvanlige Forhør, som optages af Stedets Politimester. Vi have fremdeles i taknemmelig Erindring den Thærbidighed, hvormed saavel den høitærede Indenrigsminister som den høitærede Justitsminister i forrige Samling forsegtede de tvende Lovforslag om Tilsyn med danske Handelsflådes Sødygtighed og Udrustning og om Undersøgelse af Ulykkestilfælde paa Søen, men netop af Hensyn hertil og i Betragtning af, at der ikke kan erholdes nogen som helst Oplysning af Skibets Besætning, fordi den er druknet, og i Betragtning af, at det ofte kan hende, at et Brag paa Sjællands Vestkyst i fort

Lid sønderlås af Bølgerne og tilbækkes med Sand, og da særlig i Betragtning af det værdifulde Bidrag til Sagens Oplysning, som Bragets Bestaffenhed vil afgive, have vi tilladt os at rette følgende Forespørgsel til Indenrigsministeren:

„Agter den høitærede Minister at lade foretage en Undersøgelse paa Stedet ved sagkyndige Mænd angaaende Strandingen af Skibet „Steipner“ ved Klitmøller for at konstatere det strandede Skibs Bestaffenhed?“

Indenrigsministeren (Steel): Jeg antager, at det, som for Diebillet mest interesserer det høie Thing, er at faae officiel Underretning om, hvad der er passeret, hvorledes det er gaaet til med den Stranding, som har givet Anledning til Forespørgslen. Naar jeg har meddelt, hvad jeg af officiel Bei har erfaret angaaende dette ulykkelige Strandingstilfælde, vil det jo kunne tages under nærmere Overveielse, hvorvidt der er Anledning til at foretage yderligere Undersøgelse enten af administrativ eller juridicel Bei, i hvilket sidste Tilfælde det jo tilkommer min Kollega, Justitsministeren, at tage Bestemmelse. De Beretninger, som jeg har modtaget dels fra Stedets Politimester, Borgmester Clausen i Thisted, dels fra Bestyreren for Redningsvæsenet paa de jydskke Kyster, Konsul Andersen, have i det væsentligste bekræftet de forffjellige Beretninger, som ere fremkomne gennem Bladene angaaende denne ulykkelige Stranding ved Klitmøller, og disse Beretninger falde da ogsaa i det væsentlige sammen med, hvad den ærede Ordfører for Forespørgerne har berettet derom. De Oplysninger, som Politimesteren har meddelt, inyytte sig dels til et optaget Forhør, dels til Indholdet af Skibets Logbog, som blev i Land, efter at Skibet var skilt ad. Det fremgaar deraf, at Skibet allerede, medens det laa i Grimsby i England, havde viist sig at være læst, og det er rigtigt, at Mandfabet, som erklærede, at Skibet blev mere og mere læst, negtede at gaa tilfjæs med det. Mandfabet bad da om Tilfaldelse til at maatte henvende sig til Konsulen i Gull, og det ses jo ogsaa, at Kapitainen har været tilstede der, hvor der da foregik Forhandlinger mellem Mandfabet og blandt Andet ogsaa Afladeren, som sluttede med en Overenskomst om, at Mandfabet var villigt til at gaa tilfjæs, naar det blev forstærket med tre Mand til Betjening af Pumperne. Det synes heraf at fremgaa, at man var forberedt paa, at Skibet maatte gaa paa Pumperne med en betydelig Læs allerede fra dets Udgang af Banen. Man gif ud den 13de, og efter Logbogens Udvisende har man i de første Dage — jeg tror indtil den 17de — kunnet holde Skibet læns ved at pompe Morgen og Aften. Beretningen lyder paa, at Veiret var uroligt, tilbels storm-